

การพัฒนาารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดเชียงราย: กรณีศึกษากีฬาจักรยานและวิ่ง

ภาวีนี ชุ่มใจ

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์มุ่งศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชน และศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ศึกษาารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย เป็นการเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) จากนิตยสาร เว็บไซต์ เอกสารอื่นๆ ถึงกิจกรรมการวิ่งและการปั่นจักรยานที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงราย พบว่า กิจกรรมการปั่นจักรยานในพื้นที่จังหวัดเชียงราย เป็นการจัดกิจกรรมโดยหน่วยงาน ภาคเอกชนเป็นส่วนใหญ่ กีฬาวิ่งการจัดกิจกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงราย เป็นการจัดกิจกรรมโดยทั้งหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัดเชียงราย เป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย 4 ด้าน พบว่า ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่งของชุมชน ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในทั้ง 2 ด้าน ในด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการและด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์การจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่งของชุมชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบการปั่นจักรยานและการวิ่ง 3. ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย พบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดเชียงรายมากกว่า 3 ครั้ง และใช้เวลาท่องเที่ยวมากกว่า 3 วัน เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมเพื่อน โดยได้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อต่างๆ ด้านแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวปัจจัยที่ทำให้เดินทางมาท่องเที่ยวเหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อนหย่อนใจระดับมากที่สุด และเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจระดับมากที่สุด ปัจจัยดึงดูดที่ให้นานเดินทางมาท่องเที่ยว ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและความเจียบสงบและเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กีฬาจักรยาน กีฬาวิ่ง

DEVELOPMENT OF SPORT TOURISM MANAGEMENT MODEL IN CHIANG RAI PROVINCE: CASE STUDY OF CYCLING AND RUNNING

Pavinee Chumjai

School of Health Science, Mae Fah Luang University

Abstract

The purposes of this study were to study a sport tourism management model, examine the relationships between sports tourism and community participation and investigate the behavior and motivation of sports tourists in Chiang Rai Province. The study was divided into 3 steps: 1) the sport tourism model were collected from secondary sources regarding websites, and others related to running and cycling activities. The finding revealed that cycling activities were mostly organized by private agencies, while running activities were organized by both private and public agencies, 2) the data of the relationships between sport tourism tourists and community participation were collected by in-depth interview in four aspects. The results were found that the communities did not participate in making decision to organize cycling and running events in their community, but they were involved in the procedure of the event organization, 3) the data of the relationship between tourist behavior and motivation were found firstly, most travelers came to Chiang Rai more than three times and spent more than three days for traveling by their own cars; secondly, they came to travel in Chiangrai with friends and they got travel information from various media; and thirdly, the reasons they came to travel were for relaxation rated at a highest level and for entertainment rated at a high level. Finally, the factors attracting them to travel were the beauty, the tranquility and the nature of tourist attractions which were rated at a highest level.

Keywords: Sport Tourism Management Model, Cycling, Running

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความสำคัญในระยะสองสามทศวรรษที่ผ่านมา มีการพัฒนามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การผสมผสานระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยวกลายเป็นทางเลือกที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ในผู้ชื่นชอบกีฬา และนักท่องเที่ยวโดยการได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาและสนุกสนานไปกับกิจกรรมท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย และไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบกีฬาจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฝ่ายเดียว แต่ทางรัฐบาลและเมืองต่างๆ ยังได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวภายในประเทศแล้ว การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังชักนำนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนชาวต่างชาติสู่การแข่งขันกีฬาต่างๆ และชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ (Fourie and Spronk, 2011, pp. 361-365)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศอย่างมาก โดยปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในประเทศไทยที่มีความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายกลุ่ม การท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจากมีความครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของการท่องเที่ยว นั้น จะมีความเชื่อมโยงของธุรกิจภายในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ ที่พัก (Accommodation) การขนส่ง (Transport) การท่องเที่ยวและกิจกรรม (Activity) และอาหารและงานฝีมือ (Food and Craft) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีห่วงโซ่อุปทานอีกบางประการ เช่น ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการวางแผนการท่องเที่ยวต่างๆ ได้แก่ ผู้วางแผนการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Planner) ผู้ประกอบการทัวร์กีฬา (Sports Tour Operator) และตัวแทนท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Agency) ฯลฯ และยังมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเสนอปัจจัยการผลิต (Input Providers) ต่างๆ ด้วย เช่น เจ้าของสถานที่เล่นหรือจัดกิจกรรมกีฬา ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม เป็นต้น อีกทั้งผู้ขนส่งปัจจัยการผลิตและสินค้าที่เกี่ยวข้องนี้ไปยังนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไปยังผู้ให้บริการอื่นๆ เพื่อนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาอีกต่อหนึ่ง ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเช่นกัน ทำให้สามารถแบ่งผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ ผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism Service Providers) ผู้นำเสนอปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Input Providers) และตัวแทนจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ประกอบการทัวร์เชิงกีฬา (Sports Travel Agencies and Tour Operators) (Ministry of Tourism and Sports, 2017)

การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเป็นที่ดึงดูดของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางมากขึ้นและยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีประวัติศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในด้านการกีฬาทั้งทางบก ทางน้ำ สร้างความโดดเด่นและความแปลกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน แต่จังหวัดเชียงรายยังประสบปัญหาด้านการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว ตลอดจนรายได้จากการท่องเที่ยวที่ไม่เพียงพอต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและในด้านการจัดการการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย มีการพัฒนาหรือจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดี จะเป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายมากขึ้น โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย มีดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการวิ่ง ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน เนื่องจากการวิ่งเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายเป็นการแข่งขันกับตนเอง จึงเป็นที่นิยมของผู้สนใจออกกำลังกายเพื่อสุขภาพเป็นอย่างมาก การจัดการแข่งขันวิ่งในจังหวัดเชียงราย ที่ดำเนินการโดยทั้งภาครัฐและเอกชนเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย นอกจากได้รับประโยชน์จากการประชาสัมพันธ์จังหวัดแล้ว การนำมาซึ่งการกระตุ้นความเจริญของจังหวัดเชียงราย ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ และที่สำคัญการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันนั้นๆ จะได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่เกิดขึ้น กระแสการวิ่งของจังหวัดเชียงรายได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การจัดกิจกรรมการวิ่งเพื่อสุขภาพ เกิดกลุ่มชมรมผู้รักการวิ่งขึ้นมากมายและเกิดการชักจูงกันออกกำลังกายด้วยการวิ่งมากขึ้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจึงจัดกิจกรรมการแข่งขันเดิน-วิ่ง หลายกิจกรรม เช่น การแข่งขันวิ่งของสิงห์ปาร์ค การแข่งขันวิ่งในอำเภอแม่สาย เป็นต้น ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากกว่าสองพันคนต่อกิจกรรม และในช่วงเวลาต่อจากนี้ ยังมีภาคเอกชนผู้สนใจการแข่งขันวิ่ง ได้เข้ามาจัดกิจกรรมการแข่งขันวิ่งในจังหวัดเชียงราย เช่น เชียงรายมาราธอนที่จะจัดขึ้นในวันที่ 24 กันยายน 2560 และการแข่งขัน เทลมาราธอน ที่อำเภอแม่สะลอง ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2560 นี้ คาดว่าจะมีนักกีฬาเดินทางเข้าร่วมการแข่งขัน เป็นจำนวนกว่าหนึ่งพันคน (Narong WareeChon, 2008)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการวิ่งของจังหวัดเชียงราย มีแนวโน้มการเติบโตอีกมาก หากมีการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่ดี และเหมาะสมต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาแล้ว จะนำประโยชน์อย่างมหาศาลมาสู่จังหวัดเชียงราย

2. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการปั่นจักรยาน เป็นการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันเช่นกัน ซึ่งการท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าวสามารถได้ระยะทางที่ไกลขึ้นและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยจังหวัดเชียงราย มีภูมิประเทศเป็นภูเขาที่มีความสวยงามและท้าทายแก่ผู้สนใจในการออกกำลังกายโดยการปั่นจักรยาน จะเห็นได้จากการที่มีนักจักรยานจำนวนมากทำการฝึกซ้อมและอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย และเข้าร่วมการจัดการแข่งขันจักรยานที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงราย กระแสการออกกำลังกายโดยการปั่นจักรยานแพร่หลายในจังหวัดเชียงรายตั้งแต่มีการจัดกิจกรรมปั่นเพื่อพ่อ และได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง ภาครัฐและเอกชนจึงมีการจัดการแข่งขันปั่นจักรยานหลายรายการ เช่น การแข่งขันจักรยานชิงแชมป์แห่งประเทศไทย การแข่งขัน สิงห์โครสคันทรี่ เป็นต้น ที่มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนกว่าสองพันคน ในทุกรายการ และมีการจัดการแข่งขันจักรยานที่กำลังจะเกิดขึ้นในจังหวัดเชียงรายอีกหลายรายการ เช่น Singha - Bangkok Airways Road Classic 2017 ณ สิงห์ปาร์ค เชียงราย ในวันที่ 12 พฤศจิกายน 2560 ซึ่งคาดว่าจะมีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน มากกว่าหนึ่งพันคน เป็นต้น (Narong WareeChon, 2008)

ดังนั้นเพื่อให้เกิดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้อย่างยั่งยืน จึงนำมาซึ่งการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดเชียงราย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัด เชียงราย

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research Design) (Johnson & Christensen, 2004) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย เป็นการเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) จากนิตยสาร เว็บไซต์ เอกสารอื่นๆ ถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมการวิ่งและการปั่นจักรยานที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงราย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัด เชียงราย เป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลที่จะมีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน ในด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ เลขาธิการสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงราย นายอำเภอเชียงของ ผู้จัดการสิงห์ปาร์ค เจ้าของโรงแรมหอมหมื่นลี้ และปลัดอำเภอแม่กรณ์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย ในบริบทด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยวและประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามด้านพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงราย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาร่วมกิจกรรมการวิ่งและปั่นจักรยานในจังหวัดเชียงราย จำนวน 398 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ตามกรอบการวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัด เชียงราย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ที่จะมิต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน ในด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย โดยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย

2. แบบสอบถามพฤติกรรมและแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน จังหวัดเชียงราย มีค่าความเชื่อมั่นของคุณภาพที่คาดหวังทั้งฉบับเท่ากับ .96 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .27 ถึง .77 และค่าความเชื่อมั่นของคุณภาพตามความเป็นจริงทั้งฉบับเท่ากับ .92 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .23 ถึง .68

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาตามข้อคำถาม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปรโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย โดยแบ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาการปั่นจักรยานและการวิ่ง

ผลจากการสังเคราะห์ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงรายในปี 2558-2560 ได้สถิติการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาปั่นจักรยานและการวิ่ง รวมทั้งสิ้น 36 รายการ ได้แก่ การปั่นจักรยาน จำนวน 17 รายการ ซึ่งหน่วยงานที่จัดการแข่งขันปั่นจักรยานส่วนใหญ่เป็นการจัดโดยหน่วยงานเอกชนเกือบทั้งหมด และ การวิ่ง 19 รายการ เป็นการจัดการแข่งขันโดยทั้งหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน ซึ่งมีทั้งการแข่งขันที่มีรางวัล และการแข่งขันที่ไม่มีการกุศล

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัดเชียงราย

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่งของชุมชน ประชาชนในชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบการปั่นจักรยานและการวิ่ง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ในการจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่งของชุมชน ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบการปั่นจักรยานและการวิ่ง ตามการร้องขอจากหน่วยงานที่เป็นผู้จัดกิจกรรม โดยมีส่วนร่วมดำเนินการมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับหน่วยงานเจ้าภาพ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐประชาชนในชุมชนจะมีส่วนร่วมในการดำเนินการมาก

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในการจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่งของชุมชน ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบการปั่นจักรยานและการวิ่ง ได้แก่การมีรายได้จากการร่วมดำเนินการและการให้บริการอื่นๆในช่วงเวลาจัดกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในการจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่งของชุมชน ประชาชนในชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบการปั่นจักรยานและการวิ่ง

ตารางที่ 1 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชน

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก				
	หน่วยงานภาครัฐ	หน่วยงานภาคเอกชน	สมาคมกีฬา	ผู้นำท้องถิ่น	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของชุมชน	ไม่มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ของชุมชน	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ของชุมชน	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลของชุมชน	ไม่มีส่วนร่วม	ไม่มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วม

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อสรุปแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการปั่นจักรยานและการวิ่ง ดังนี้

1) ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อจัดกิจกรรม เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2) ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการในการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นการสร้างงานให้กับประชาชนในท้องถิ่นให้มีรายได้ และไม่โยกย้ายแรงงานไปจากท้องถิ่น

3) ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ท้องถิ่นเกิดความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจอย่างเต็มประสิทธิภาพ

4) ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ชุมชนได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่ง

3. พฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย

ผลจากแบบสอบถามพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดเชียงราย มากกว่า 3 ครั้ง และใช้เวลาท่องเที่ยวมากกว่า 3 วัน เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมเพื่อน โดยได้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อต่างๆ สำหรับแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวปัจจัยที่ทำให้เดินทางมาท่องเที่ยวเหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อนหย่อนใจระดับมากที่สุด และเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจระดับมาก ปัจจัยดึงดูดที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยว ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยที่ทำให้เดินทางมาท่องเที่ยว	ระดับความสำคัญ(จำนวน/ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัจจัยหลัก (เหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยว)					
1.1 ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	188/47.2	158/39.7	42/10.6	6/1.5	4/1.0
1.2 ท่องเที่ยวเพื่อพาครอบครัวหรือญาติมิตรมาท่องเที่ยว	144/36.2	150/37.7	64/16.1	32/8.0	8/2.0
1.3 ท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ	144/36.2	190/47.7	44/11.1	12/3.0	6/1.5
1.4 ท่องเที่ยวเพื่อสร้างมิตรภาพ	124/31.2	162/40.7	92/23.1	8/4.5	2/0.5
1.5 ท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย	152/38.2	126/31.7	78/19.6	22/5.5	18/4.5
1.6 ท่องเที่ยวเพื่อความท้าทาย	138/34.7	156/39.2	80/20.1	12/3.0	12/3.0
2. ปัจจัยดึงดูด (ปัจจัยดึงดูดที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยว)					
2.1 ความมีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงราย	134/33.7	178/44.7	78/19.6	8/2.0	0/0
2.2 ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	204/51.3	158/39.7	36/9.0	0/0	0/0
2.3 ความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	198/49.7	156/39.2	40/10.1	4/1.0	0/0
2.4 ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	134/33.7	194/48.7	66/16.6	4/1.0	0/0
2.5 ความเป็นมิตรไมตรีของบุคคลในท้องถิ่น	156/39.2	186/46.7	54/13.6	2/0.5	0/0
2.6 ความหลากหลายทางกิจกรรมภายใน	110/27.6	184/46.2	98/24.6	6/1.5	0/0

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวน (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้เดินทางมาท่องเที่ยว	ระดับความสำคัญ(จำนวน/ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.7 ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	124/31.2	172/43.2	92/23.1	8/2.5	2/0.5
2.8 ระยะทาง/ระยะเวลาในการเดินทาง	96/24.1	170/42.7	102/25.6	20/5.0	10/2.5
2.9 สิ่งอำนวยความสะดวกของการบริการในแหล่งท่องเที่ยว	106/26.6	174/43.7	100/25.1	18/4.5	0/0
2.10 ความปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยว	122/30.7	188/47.2	80/20.1	8/2.0	0/0
2.11 ความเหมาะสมและคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	118/29.6	184/46.2	88/22.1	6/1.5	2/0.5
2.12 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	74/18.6	146/36.7	144/36.2	32/8.0	2/0.5

อภิปรายผลการวิจัย

1.รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย รูปแบบการปั่นจักรยานในพื้นที่จังหวัดเชียงรายเป็นกิจกรรมที่จัดการแข่งขันโดยหน่วยงานเอกชนเป็นส่วนมาก เป็นการใช้พื้นที่ในท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย สอดคล้องกับสุรพล กอมณี (Surapon Kommanee, 2011) ได้ศึกษามาตรฐานด้านการท่องเที่ยว พบว่า เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นความเป็นธรรมชาติ ไม่สร้างหรือปรับปรุงสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา แต่จะเป็นการรักษา หรือคงไว้ไม่ให้ความเจริญหรือความก้าวหน้า เข้ามาเป็นสิ่งทำลายแหล่งธรรมชาติ หากมีการเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงที่อิงความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศาสน์ สุขประเสริฐ (Sat Sukprasert, 2005) สำหรับองค์ประกอบที่จำเป็นและใช้เป็นมาตรฐานในการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1.มีการจัดเส้นทางที่ผ่านเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวและเข้าถึงได้ง่าย 2.มีป้ายสัญลักษณ์ต่างๆเกี่ยวกับอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธวัช ศรีธรรมวงศ์ (Thawat Srithamwong, 2011) ที่กล่าวว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกับการจัดทำเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว พบว่า หากมีการจัดทำเส้นทางจักรยาน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาใช้บริการและอุปสรรคต่อการขับขี่จักรยานท่องเที่ยว คือ ปริมาณรถยนต์บนท้องถนนที่มีปริมาณมาก ส่วนการออกแบบเส้นทางจักรยานรวมทั้งการกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวสนใจใช้เส้นทางจักรยานเรียงตามความสำคัญ ดังนั้นการส่งเสริมคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ป้ายเตือน ป้ายบอกทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมตลอดเส้นทางจักรยานและสิ่งที่ดีควรให้มีส่วนร่วมเส้นทางจักรยานมากที่สุดคือ ป้ายบอกภาพรวมของเส้นทางจักรยาน

รูปแบบการวิ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงรายเป็นกิจกรรมที่จัดการแข่งขันโดยหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เนื่องจากการวิ่งเป็นกิจกรรมที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในทุกผู้รักสุขภาพทุกเพศวัย เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่สะดวก ประหยัด สามารถทำได้ตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล โดยใช้พื้นที่ในท้องถิ่นทั่วไปของจังหวัดเชียงราย การจัดกิจกรรมการแข่งขันวิ่งในทุกๆหน่วยงานจึงเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง สอดคล้องกับปรีญาพัชญ์ นันทวงศ์กุลศิริ (Preeyapat Thanthangkunsir, 2010) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการวิ่งเหยาะตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เงินรางวัลและถ้วยรางวัลมีผลต่อแรงจูงใจภายนอกในการออกกำลังกายด้วยการวิ่ง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับการมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัดเชียงราย ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชนในชุมชน ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจจัดกิจกรรมการแข่งขันการปั่นจักรยานและการวิ่งเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในท้องถิ่น สอดคล้องกับวิจัยของอิศรัญฐ์ รินไธสง (Isarat Rinthaisong, 2009) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า ศักยภาพด้านการมีส่วนร่วม การร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของชุมชน เกิดขึ้นยาก หากไม่มีผู้นำที่เป็นทางการหรือผู้นำยังไม่เห็นถึงความสำคัญ แต่หากหน่วยงานราชการเข้าไปส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจังก็อาจจะช่วยให้เกิดการพัฒนาดได้ สอดคล้องกับการศึกษาณัฐภาส การรินทร์ (Nattapark Krarin, 2010) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของประชาชนในชุมชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในทุกๆด้านตามการร้องขอจากหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันปั่นจักรยานและการวิ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีดา เจษฎาวรางกุล (Preeda Jesadawarangkul, 2007) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการลงทุนและปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ของประชาชนในชุมชน ประชาชนมีส่วนร่วมในผลประโยชน์จากกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่ง ในแง่มุมด้านเศรษฐกิจ เกิดการสร้างรายได้ของประชาชนในช่วงเวลาจัดกิจกรรมอย่างมาก ทั้งในการได้ค่าจ้างทำงานจากกิจกรรมและการให้บริการอื่นๆ รวมถึงการค้าขายผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับธนวัฒน์ คำภีลานนท์ (Thanawat Khamphilanon, 2007) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลของประชาชนในชุมชน ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลจากกิจกรรมการปั่นจักรยานและการวิ่ง (Narong Wareechon, 2007) ที่ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสู่ “เมืองน่าอยู่” กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณิกา แสงเปล่ง (Kannika Saengpeng, 2007) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษา พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนา อยู่ในระดับน้อยและสอดคล้องกับงานวิจัยของอรัญย์ ด่านสาคร (Orathai DanSakorn, 2007) ได้ทำวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว พบว่า ด้านการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง อยู่ในระดับน้อย

3. พฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย จากแบบสอบถาม พฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในฐานะนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดเชียงรายมากกว่า 3 ครั้ง และใช้เวลาท่องเที่ยวมากกว่า 3 วัน เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมเพื่อน โดยได้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อต่างๆ สอดคล้องกับ กาญจนา กันภัย และคณะ (Kanchana Kanphai et al., 2008) ศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกรณีศึกษาตลาดน้ำอัมพวา ในเรื่อง เพศ สถานภาพ ระดับรายได้ และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าและใช้บริการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ศุภลักษณ์ อัครางกูร (Supaluck Akangkun, 2010) ที่เขียนไว้

ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเนื่องจากทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินมากขึ้น ขณะที่จำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวปีละครั้งเนื่องจากไม่มีเวลาว่าง และมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงในการท่องเที่ยวต่อครั้ง สำหรับแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวปัจจัยที่ทำให้เดินทางมาท่องเที่ยวเหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อนหย่อนใจระดับมากที่สุด และเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจระดับมาก ปัจจัยดึงดูดที่ให้น่านเดินทางมาท่องเที่ยว ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด (Jiratchaya Jansan & Narin Thurapat, 2010) พบว่า การให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน “สิ่งดึงดูดใจ” ของท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามรวมทั้งความสะอาดของสถานที่ วัฒนธรรมประเพณีของอำเภอยายมีความน่าสนใจ เช่น ประเพณีปอยส่างลอง ประเพณีแห่จองพารา เป็นต้น กิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับการท่องเที่ยวมีความน่าสนใจ เช่น การล่องแพ ขี่ช้างชมธรรมชาติ การเดินป่า การแคมป์ปิ้ง เป็นต้น ในระดับมากที่สุด มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรศึกษาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบอื่นๆ เช่น กีฬากอล์ฟ เป็นต้น
2. ควรศึกษาถึงความต้องการของประชาชนในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. ควรเปรียบเทียบรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับจังหวัดอื่นๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน เพื่อนำข้อมูลไปสร้างคุณภาพบริการให้โดดเด่น สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน
4. ควรศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้กับชุมชน

References

- Fourie, J., Siebrits, K. and Spronk, K. (2011). Tourist displacement in two South African sport mega-events. *Development Southern Africa*, 361-365.
- Isarat Rinthaisong. (2009). *The theme of the promotion of tourism in the old town community, Mueang District, Songkhla Province*. Songkhla: Thaksin University.
- Jiratchaya Jansan and Narin Thurapat. (2010). *Factors affecting the decision to travel in the District Pai of Thai tourists*. (Master's thesis). Chiang Mai Rajabhat University.
- Johnson, R. B., & Christensen, L. B. (2004). *Educational research: Quantitative, qualitative, and mixed approaches*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Kanchana Kanphai et al. (2008). *Tourist behavior: Case study of Amphawa Floating Market*. Bachelor of Business Administration, Chandrakasem Rajabhat University.
- Kannika Saengpeng. (2007). *Public participation in local development of the organization subdistrict administration: A case study of Phraeksa Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Samut Prakan Province*. (Master's thesis). Burapha University.

- Nattapark Krarin. (2010). *The public committee's participation for community of development In Kalasin Municipality, Muang District, Kalasin Province*. (Master's thesis). Maha Sarakham Rajabhat University.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). *National Tourism Development Plan B.E. 2012 - 2016*. Ministry of Tourism and Sports.
- Narong Wareechon. (2008). *Participation of community directors in municipal development to livable cities: Case study of Bang Phra Subdistrict Municipality*. (Master's thesis). Burapha University.
- Orathai Dansakorn. (2007). *Public participation in the development planning of the administrative organization in Ban Kaeng Subdistrict, Mueang District, Sa Kaeo Province*. (Master's thesis). Burapha University.
- Preeda Jesadawarangkun. (2007). *Community participation in community development in the district Khu Khot Municipality Lam Luk Ka District, Pathum Thani Province*. (Master's thesis). Khonkan University.
- Sat Sukprasert. (2005). *The study and development of standard design for bicycle lane*. Report of Suranaree University of Technology Research.
- Surapon Kommanee. (2011). *Promotion of ecotourism: A case study of Huaiphai subdistrict administrative organization, Khong Chiam District, Ubon Ratchathani Province*. (Master's thesis). Khon Kaen University.
- Supaluck Akangkun. (2010). *Tourist behavior*. Bangkok: Nana Wittaya Public Library.
- Thanawat Khamphilanon. (2007). *Participation of community directors in local municipal development Mueang Khukhot, Pathum Thani Province*. (Master's thesis). Phranakhon Rajabhat University.
- Preeyapat Thanthangkunsir. (2010). *Participants' perspectives about motivation in jogging*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University.
- Thawat Srithamwong. (2011). *Guidelines for improving bicycle routes to support tourism Bangkachao Island area*. (Master's thesis). Khonkaen University.

Received: June 4, 2019

Revised: July 5, 2019

Accepted: July 11, 2019